

"Ik hou niet van labels, maar voor anderen gebruik ik 'panseksueel'"

Vince , 21 jaar | Door **StampMedia**

Vince (21) identificeert zich vandaag als transman en woont samen met zijn vriend. "Ik val op het innerlijke van een persoon. Ik plak er eigenlijk niet graag een label op, maar **om het voor anderen duidelijk te maken, gebruik ik de term 'panseksueel'**. Dat wil zeggen dat je op iedereen kunt vallen, ongeacht gender of uiterlijk. Ik word gewoon verliefd", verklaart Vince.

Zijn ouders waren altijd ontvankelijk voor zijn transitie. "Het was voor hen geen verrassing. **Ik stond altijd al sceptisch tegenover stereotiepe meisjesactiviteiten**. Zo had ik voornamelijk jongensvrienden en was ik niet geneigd om met poppen te spelen."

Omdat Vince het moeilijk vond om zijn gevoelens onder woorden te brengen, ging hij samen met zijn ouders in gesprek, onder begeleiding van zijn psycholoog. "Ik volgde al psychologische begeleiding naar aanleiding van de scheiding van mijn ouders. Mijn psycholoog heeft me dan ook geholpen in het gesprek met hen", vertelt hij.

Zoeken naar oplossingen

Zowel thuis als op school werd er open en respectvol omgegaan met zijn coming-out en transitieproces. “Iedere beslissing werd altijd met mij afgetoetst en overlegd.” **De school hield rekening met zijn tempo, onder andere bij de naamsverandering en bij praktische regelingen zoals de kleedkamers tijdens de sportlessen.**

“In het begin was dat een beetje zoeken. Ik had er geen probleem mee om me om te kleden bij mijn klasgenoten, met wie ik een goede band had. Maar zodra we lichamelijke opvoeding kregen samen met leerlingen uit andere klassen, moesten we op zoek naar een andere oplossing”, vertelt hij.

Uiteindelijk kreeg hij de ruimte van de scheidsrechter toegewezen: “Daar heb ik me altijd comfortabel bij gevoeld.” Enkel de zwemlessen bleven voor ongemak zorgen. “Ik mocht deelnemen aan de wekelijkse zwemlessen in een zwemshort en een T-shirt, maar het bleef toch ongemakkelijk.”

Als ik mijn transidentiteit voor mezelf kan houden, doe ik dat wel.

Anderzijds praat ik er ook graag over.

In het vijfde middelbaar ging hij naar de Rhizo zorgkrachtschool in Kortrijk. “In het Atheneum in Leper heb ik me altijd goed gevoeld, maar mijn achtergrond en geschiedenis als iemand die bij de geboorte als vrouw werd geregistreerd, bleven me alsnog achtervolgen. Af en toe kreeg ik nog een vreemde blik of staarden mensen me aan.” Vince wilde in Kortrijk een nieuwe start maken. **“Als ik mijn transidentiteit voor mezelf kan houden, doe ik dat wel. Anderzijds praat ik er ook graag over”,** getuigt Vince.

Afgezien van het schoolzwemmen, ervaaarde Vince zijn middelbareschooltijd overwegend positief. **“Als ik er nu op terugkijk, zou ik wel blij geweest zijn met wat meer representatie binnen de lessen en de inhoud van de vakken.”** Bovendien heerst er nog veel onwetendheid, volgens Vince. “Ik merkte wel een gebrek aan kennis rond genderidentiteit en transpersonen binnen het onderwijs. Nu moest ik zelf nog veel uitleg geven aan leerkrachten. Dat is op zich geen probleem, maar als mensen beter opgeleid zouden zijn, zou het toch een groot verschil maken.”

© 2026 StampMedia / Valentine Vanparys [↗](#)

Dit verhaal komt uit de reeks [‘Onderwijs zonder label’](#) [↗](#) van Valentine Vanparys voor StampMedia. In deze reeks onderzoekt ze hoe LGBTQIA+-jongeren hun schooltijd beleven, welke uitdagingen middelbare scholen tegenkomen en waar kansen liggen om een veilige en inclusieve leeromgeving te creëren. [Lees hier de andere artikels uit de reeks](#) [↗](#)

De laatste controle van deze pagina was op 20 augustus 2026.

Praat erover

Chat met Lumi [↗](#)

Maandag, woensdag en donderdag: 18:30-21:30. Niet op feestdagen. Je kan een gesprek starten tot 21.15u.

Mail met Lumi

Antwoord binnen de 4 werkdagen.

Bel met Lumi

0800 99 533. Maandag 18:30-21:30. Niet op feestdagen.

Niet gevonden wat je zocht?

[Praat met een andere hulp- of infolijn](#)

